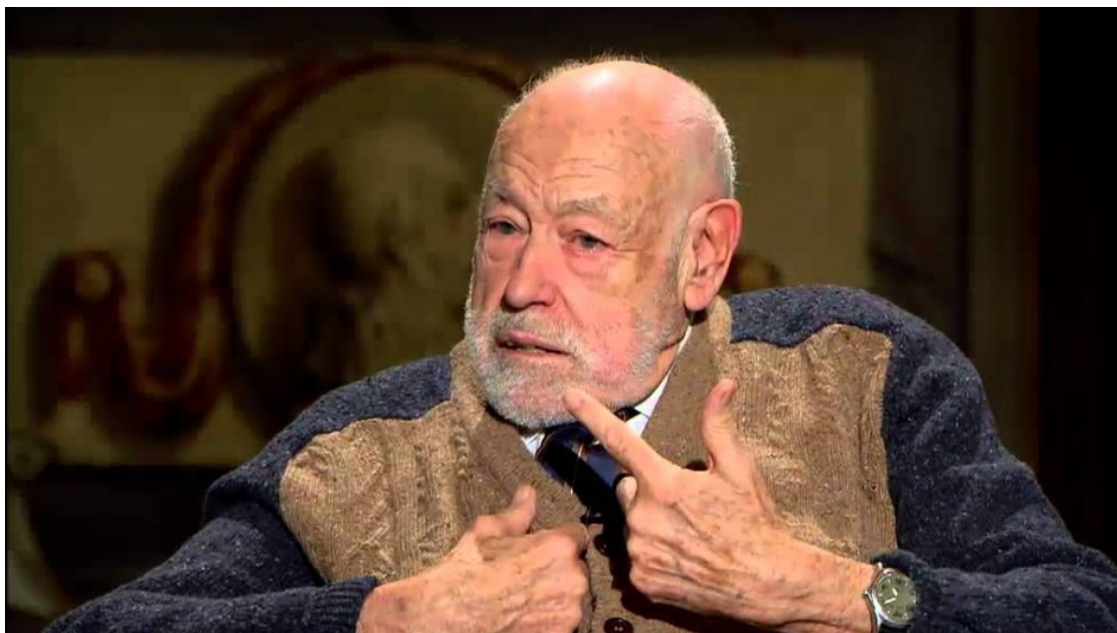

Ha mort Josep Espar i Ticó, fundador d'Edigsa

L'emprenedor cultural ha mort als 94 anys d'edat

Josep Espar i Ticó (Barcelona, 1927-2022) va estar al capdavant de multitud d'iniciatives encaminades a la normalització política i cultural del país. Es va veure involucrat en els 'fets del Palau', va participar a la campanya 'Llibertat Jordi Pujol' i 'Volem bisbes catalans', i va estar al darrere de la fundació de la revista *Cavall Fort*, de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), del diari *Avui*, de la distribuïdora *L'Arc de Berà* i de la discogràfica *Edigsa*, entre altres.

En una entrevista amb Joaquim Vilarnau per a la revista *Enderrock*, núm. 159 (gener del 2009), **Espar i Ticó** afirmava que havia fundat *Edigsa* «(...) per omplir un buit. Ens semblava que faltava una companyia discogràfica. Vam voler fer-ne una que ho abastés tot, per això es va dir Editora General SA. I vam complir amb aquesta voluntat d'abastar-ho tot, perquè vam fer discos de poesia, de sardanes, de Nadal, d'espiritualitat, de cançó, infantils... El fet de ser una societat anònima és perquè vam voler fer la nostra actuació no sobre la base d'un mecenatge gran sinó de petits mecenatges, de manera que als mecenes no se'ls carregava gaire. A més, això ens permetia que quan sortia un artista ja tinguéssim gent interessada per ajudar-nos a difondre'l. I com que la quantitat era petita, una vegada havien pagat ja no se'n recordaven més. Això ens permetia tenir les mans lliures per poder fer coses sense haver de convocar juntes generals...»

Sobre la seva implicació en la difusió de la Nova Cançó, explicava: «Això és perquè vam establir contacte amb el grup d'en **Serrahima**, en **Benet** i en **Miquel Porter** molt aviat. Vam veure una cosa molt clara: tal com ells ho havien enfocat no se'n sortien perquè no tindrien repercussió. Sense un material que pogués anar a ràdios, que es pogués sentir a casa i que tingués una difusió normal era molt difícil que poguessin tirar endavant. De seguida els vam dir: "Ara us en sortireu". A partir d'aquell moment van començar a sortir una rèmora de cantants mitjanets. Els gravàvem a la meua pel·leteria perquè era un espai gran i anava força bé. I *Edigsa* anava traient els discos. Quan jo portava els discos a casa i els posava, la meua mare, que era una dona de molta

perspicàcia, em deia: "No us en sortireu". Fins que va sentir **Raimon**. Llavors va dir: "Ara, sí".»

En els darrers anys, **Espart i Ticó** va ser guardonat amb el Premi Talent d'Honor d'Humanisme a càrrec de la Welcome Talent Society per la seva tasca a favor del país (2019); i amb el Premi Canigó de la Universitat Catalana d'Estiu (2020).

L'Editora General Societat Anònima (Edigsa) es va fundar a Barcelona el 29 de maig de 1961. Legalment, la constitució es va establir a Vic. "Es tractava de complicar-ho tot una mica perquè estàvem marcats", recordava **Josep Maria Macip**, una de les quatre persones que van acudir a la notaria. Les altres eren **Josep Espar**, **Ignasi Espar** i **Francesc Cabana**. Rere seu, hi havia uns dos-cents inversors que ja sabien que mai no recuperarien els diners, però que ho consideraven un servei al país. Entre ells hi havia el futur president **Jordi Pujol**, el jurista **Josep M. Vilaseca Marcet** i el joier **Amadeu Bagués**, entre altres prohoms significats.

Ben aviat, el segell es va mostrar clau en l'impuls a la Nova Cançó i a la generació de cantautors de la dècada dels 60. La primera referència va ser l'EP de **Josep Maria Espinàs**, *Espinàs canta Brassens* (1962); i poc després, l'any 1963, Edigsa va publicar el primer EP de **Raimon**, amb la versió original d'"Al vent". Entre 1962 i 1967, Edigsa va promoure multitud d'artistes, entre els quals **Josep Maria Espinàs**, **Delfí Abella**, **Miquel Porter**, **Remei Margarit**, **Raimon**, **Pi de la Serra**, **Jordi Barre**, **Maria Cinta**, **Núria Feliu**, **Enric Barbat**, **Guillermina Motta**, **Joan Manuel Serrat**, **Joan Ramon Bonet**, **Miquela Lladó**, **Marià Alberó**? I més endavant també van publicar enregistraments de **La Trinca**, **Sisa**, **Pau Riba**, **Toti Soler**, **Ovidi Montllor**, l'**Orquestra Mirasol** i la **Companyia Elèctrica Dharma**.

Amb una voluntat transversal que es despenia del propi nom de la companyia, Edigsa va publicar enregistraments de tot tipus. Així, a Edigsa es van publicar també discos per a infants (**Queta & Teo**, **Ara Va de Bo**), cant coral (**Coral Sant Jordi**), música clàssica (*Antologia històrica de la música catalana* presidida per **Pau Casals** i dirigida per **Oriol Martorell** i **Antoni Ros-Marbà**), pop-rock (**Francesc Herebero**, **Els 4 Gats**, **Els Corbs...**), folk (**Uc**, **Al Tall**, **Esquirols...**), cançó lleugera (**Magda**, **Salvador Escamilla**, **Lluís Olivares...**), jazz (**Núria Feliu amb Tete Montoliu**, **Lou Bennet...**), humor (**Capri**, **Dodó Escolà...**), espirituals (**Jordan's Trio**, **Pare Ladislau d'Easo...**), de divulgació (*Història de Catalunya amb cançons*, *Llegendes de Catalunya*), sardanes, rumba, nades, recitat de poemes...

L'activitat d'Edigsa es va perllongar fins al 1983, si bé els darrers anys el funcionament era més similar al d'una companyia discogràfica estàndard amb menys component polític i patriòtic que el que n'havia animat la creació. El desembre d'aquell any va cessar la seva activitat i va traspasar el catàleg a un nou segell discogràfic, Produccions Discogràfiques Independents (PDI), companyia que tancaria definitivament la segona meitat dels anys 2000. Bona part del catàleg original d'Edigsa ha estat recuperat pels mateixos autors (**Serrat**, **Raimon**, **La Trinca**, **Sisa**, **Pau Riba...**), mentre que el gruix de la resta de gravacions va ser comprat i reeditat per Picap a partir del 2007.

